

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 523

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 iulie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 767 din 16 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 867 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală	9-10
Decizia nr. 770 din 16 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 914 din 5 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 164, art. 165 și art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă....	11
Decizia nr. 771 din 16 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 826 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	6-8	704. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale	12
Decizia nr. 827 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	8-9	2.336. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Procedurii de punere în aplicare a titlurilor executorii în baza cărora se solicită înființarea poprii conturilor autorităților și instituțiilor publice deschise la nivelul unităților Trezoreriei Statului.....	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 767

din 16 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niros Distribuție” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.625/94/2010 al Judecătoriei Buftea și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.153D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 6/2004 și nr. 56/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.625/94/2010, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niros Distribuție” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect o cerere de autorizare a pătrunderii în încăperi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că procedura instituită de art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă îngrădește dreptul la un proces echitabil, judecătorul dând soluția fără a analiza în concret dacă există motive pentru care intrarea în încăperi nu poate fi încuviințată. Ca urmare, reclamantul are o poziție privilegiată față de părât, poziție care este determinată de posibilitatea soluționării cererii fără citarea părților și de caracterul executoriu de drept al hotărârii. Dispozițiile criticate înclină balanța procesului în mod nejustificat, permițând instanței să dispună o măsură care ar putea fi exercitată abuziv, cu atât mai mult cu cât titlul nu îl constituie o hotărâre judecătorească în cadrul căreia părțile să se fi putut apăra.

Judecătoria Buftea apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Necesitatea obținerii acestei autorizații din partea instanței judecătorești constituie o garanție pentru debitorul executat silit de natură a împiedica exercitarea abuzivă a drepturilor ce decurg din titlul executoriu împotriva sa, astfel încât nu poate reține încălcarea dispoziției constituționale privind dreptul la un proces echitabil. Totodată,

instanța observă că dispozițiile criticate nu îngrădesc accesul liber la justiție, în condițiile în care, în această fază procesuală, debitorul poate face contestație la executare, cale de atac care se soluționează de către instanțele judecătorești. Mai mult, dispozițiile de lege nu instituie privilegii sau discriminări, astfel încât nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești, la cererea executorului judecătorească, instanța de executare va autoriza, prin hotărâre, intrarea în locurile menționate la alin. 1. Instanța se pronunță de urgență în camera de consiliu, fără citarea părților, prin hotărâre irevocabilă și executorie.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare și art. 45 privind libertatea economică. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Dispozițiile art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă prevăd că, în vederea executării unui titlu executoriu care nu este hotărâre judecătorească, în cazul neîndeplinirii de bunăvoie a obligației de plată, executorul judecătorească poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri, numai după ce instanța de executare va emite o hotărâre care să autorizeze această operațiune. Or, Curtea constată că necesitatea obținerii acestei autorizații din partea instanței judecătorești constituie o garanție pentru debitorul executat silit, de natură a împiedica exercitarea abuzivă a drepturilor ce decurg din titlul executoriu împotriva sa, astfel încât nu poate reține încălcarea vreunei dispoziții constituționale.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt deopotrivă aplicabile tuturor persoanelor care se află în aceeași situație, în aceeași poziție procesuală, respectiv de debitor ale cărui bunuri sunt urmărite prin măsuri de executare silită, pe baza unor

hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Nu sunt instituite privilegii sau discriminări și, ca atare, este nefondată critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

O asemenea prevedere nu constituie nici o îngrădire a liberului acces la justiție sau a dreptului la apărare, întrucât acesta, ca de altfel orice drept fundamental consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte

subiecte de drept. Curtea constată că stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

Pe de altă parte, Curtea reține că, în temeiul prevederilor art. 27 alin. (2) lit. a) din Constituție, pentru executarea unei hotărâri judecătorești se poate deroga prin lege de la principiul inviolabilității domiciliului sau reședinței, sub acest aspect textul de lege criticat fiind reflexia normei constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niros Distribuție” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.625/94/2010 al Judecătoriei Buftea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 770

din 16 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.114/108/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.333D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că, ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile criticate au fost modificate prin Legea nr. 202/2010, art. I pct. 20 eliminând recursul împotriva hotărârii prin care instanța se declară incompetentă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.114/108/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 21 și art. 129 din Constituție, deoarece hotărârile nu se comunică părții, cu confirmare de primire, pentru ca aceasta să poată exercita căile de atac prevăzute de lege în termenul de 15 zile de la comunicare. Astfel, faptul că reclamantul este diligent nu îi este de niciun folos, deoarece, sub imperiul actualei

reglementări, nu are posibilitatea de a pune concluzii și a formula apărări.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă apreciază că norma procesuală criticată respectă cadrul constituțional actual, hotărârea pronunțată în materia competenței materiale a instanțelor exprimând *erga omnes* o soluție judiciară dată în condițiile Codului de procedură civilă, cu citarea părților implicate în proces.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Dacă instanța se declară necompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul va fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent, de*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.114/108/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 771

din 16 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător

Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Aurel Popescu în Dosarul nr. 11.181/54/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.353D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că motivarea excepției vizează în principal ambiguitatea textului de lege criticat, care generează o jurisprudență neunitară, de natură a crea diferențe de tratament între cetățeni.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.181/54/2005, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și art. 22 alin. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Aurel Popescu într-o cauză având ca obiect procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Legea nr. 85/2006, prin articolele criticate, conține o redactare ambiguă, deficitară, de natură a genera arbitrar în aplicarea sa, neinstituind principii și repere clare privind atribuțiile și drepturile administratorului special. O astfel de situație este de natură, pe de o parte, a genera o practică judiciară neunitară și conduce la încălcarea principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil, iar, pe de altă parte, a-l discrimina pe administratorul special, întrucât legea prevede citarea doar a administratorului judiciar și a comitetului creditorilor.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 18 și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 18: „(1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiuala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.

(2) Administratorul special are următoarele atribuții:

a) exprimă intenția debitorului de a propune un plan, potrivit art. 28 alin. (1) lit. h), coroborat cu art. 33 alin. (2);

b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 79 și 80;

c) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege;

d) propune un plan de reorganizare;

e) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului;

f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului;

g) primește notificarea închiderii procedurii.”;

— Art. 22 alin. (2): „În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere motivată, pentru motive temeinice. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituție.

Analizând critica autorului excepției, Curtea observă că aceasta vizează interpretarea și aplicarea textelor de lege criticate care reglementează atribuțiile și drepturile administratorului special. Or, în ceea ce privește sesizările ce au ca obiect constatarea neconstituționalității unei anumite interpretări date de instanțele judecătorești prevederilor legale, Curtea a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Astfel fiind, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă și urmează să fie respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Aurel Popescu în Dosarul nr. 11.181/54/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 826

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Călin în Dosarul nr. 5.690/40/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 394D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 628D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gicu Palade în Dosarul nr. 354/113/2011 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate, Gicu Palade, a depus la dosar un înscris prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și judecarea cauzei în lipsă în eventualitatea absenței sale de la dezbateri.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 628D/2011 la Dosarul nr. 394D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 628D/2011 la Dosarul nr. 394D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținerea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.690/40/2010, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioan Călin într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva hotărârii instanței de declinare a competenței.

Prin Încheierea din 6 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 354/113/2011, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gicu Palade într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva hotărârii instanței de declinare a competenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate îngăduiesc dreptul de a exercita calea de atac a recursului împotriva hotărârii de

declinare a competenței și suprimă un drept prevăzut de normele europene, apreciind că se impune aplicarea principiului priorității dreptului comunitar.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, dispoziția legală criticată fiind o normă de procedură edictată în scopul de a se evita tergiversarea soluționării cauzei, pentru a se asigura celeritatea procesului și în final dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată și face referire la jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia accesul liber la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului. Accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Stabilirea regulii conform căreia hotărârile în care instanța se declară incompetentă nu sunt supuse niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente, împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei pe fond într-un termen rezonabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 20 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, dispoziții care au următorul cuprins: *„Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 care consacră principiul universalității, art. 16 care privește egalitatea în drepturi, art. 21 care statuează accesul liber la justiție, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 129 privind folosirea căilor de atac și art. 20 alin. (2) și art. 148 alin. (2) care consacră principiul priorității dreptului comunitar față de dreptul intern, precum și art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepțiile de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea reține că în materia excepției de incompetență, în scopul soluționării cu celeritate a cauzei, legiuitorul a eliminat calea de atac a recursului care putea fi exercitată împotriva

hotărârii prin care instanța se declara incompetentă. Astfel, în cazul în care instanța se declară incompetentă, hotărârea nu mai este supusă niciunei căi de atac, dosarul urmând a fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent. Curtea constată că normele legale criticate nu vin în contradicție cu Legea fundamentală, acestea fiind edictate pentru a evita tergiversarea soluționării cauzei, pentru a asigura celeritatea procesului și dreptul la un proces echitabil, or atingerea acestor deziderate presupune soluționarea neîntârziată a oricărui litigiu de către instanța judecătorească competentă.

Curtea arată că dreptul la un proces echitabil și dreptul la folosirea căilor de atac sunt asigurate prin art. 159¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, care instituie în sarcina instanței investite prin hotărârea de declinare a competenței de a verifica și de a stabili, din oficiu, dacă este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate, iar prin art. 304 pct. 3 din Codul de procedură civilă se conferă părții interesate posibilitatea de a critica nelegalitatea sentinței pronunțate asupra fondului prin invocarea motivului de recurs, respectiv dacă hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe, invocată în condițiile legii.

Curtea a statuat, în mod constant, în jurisprudența sa că „accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac”. Relevante în acest sens sunt Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 66 din 27 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 4 aprilie 2001, precum și Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate, prin raportare la art. 20 alin. (2) din Constituție coroborat cu art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în cauza de față chiar dacă autorul excepției nu mai dispune de calea de atac a recursului reglementată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010, Curtea observă că o instanță judecătorească a fost cea care a dispus asupra problemei de competență ridicată, instanță care îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate impuse prin exigențele art. 13 din Convenție. Este de reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se referă la posibilitatea efectivă de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție (Hotărârea pronunțată în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, 2000) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac” (Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003).

În privința invocării în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că nu sunt arătate, nici măcar în mod formal, textele actelor obligatorii ale Uniunii Europene pretins încălcate, astfel încât instanța constituțională nu poate reține incidența în cauză a textului constituțional invocat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Călin în Dosarul nr. 5.690/40/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Gicu Palade în Dosarul nr. 354/113/2011 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 827

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Majestic Impex” — S.R.L. din Brăila în Dosarul nr. 5.912/113/2010 al Tribunalului Brăila — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea de sesizare a Curții Constituționale din 16 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.912/113/2010, **Tribunalul Brăila — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Majestic Impex” — S.R.L. din Brăila într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată că textul legal criticat contravine prevederilor constituționale, întrucât art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă creează, în opinia sa, o discriminare a părților cu privire la exercitarea căii de atac a recursului, care nu poate fi promovată împotriva încheierii de respingere a cererii de suspendare. Astfel, partea căreia i s-a respins cererea de suspendare a cauzei este discriminată în raport de partea care a obținut suspendarea judecării cauzei, întrucât nu poate ataca în mod separat încheierea de respingere, pe când cealaltă parte poate exercita calea de atac.

Tribunalul Brăila — Secția comercială și contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece prevederea legală criticată nu conține nicio dispoziție discriminatorie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 care consacră principiul egalității în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, și Decizia nr. 224 din 3 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 27 iunie

2003, s-a mai pronunțat asupra acestei excepții, reținând, în esență, că textul de lege criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Așa fiind, nu se poate reține nicio încălcare a art. 16 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Majestic Impex” — S.R.L. din Brăila în Dosarul nr. 5.912/113/2010 al Tribunalului Brăila — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 867

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Sergiu Bleah în Dosarul nr. 15.741/197/2008 al Judecătoria Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 15.741/197/2008, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Sergiu Bleah.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale,

deoarece încalcă principiul simetriei, fiind inadmisibil ca o încheiere de ședință să poată fi atacată dacă se admite o excepție și să nu poată fi recurată dacă se respinge excepția. Mai mult, textul de lege ce face obiectul excepției apără doar interesele Ministerului Public, care își poate apăra rechizitoriul și pe fond și în recurs.

Judecătoria Brașov — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât soluția prin care s-a respins cererea de desesizare poate fi atacată de partea interesată odată cu fondul cauzei, situație în care nu se poate vorbi despre încălcarea dreptului la un proces echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: *„Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre, în 3 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.”*

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, cu raportare la prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Sergiu Bleah în Dosarul nr. 15.741/197/2008 al Judecătoria Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat în prezenta cauză, în raport de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 591 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.062 din 28 noiembrie 2005, respingând excepția invocată, Curtea a statuat că, potrivit art. 126 și 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac. Acest mod de reglementare a exercitării căilor de atac împotriva încheierilor se justifică prin necesitatea de a se asigura celeritatea procesului penal într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru constituțional, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 paragraful 1 dreptul oricărei persoane *„la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale”*. De asemenea, Curtea a reținut că nu sunt încălcate prevederile art. 21 din Constituție, deoarece legea asigură accesul persoanelor interesate la justiție, prin reglementarea posibilității exercitării recursului împotriva încheierilor pronunțate de instanță, odată cu exercitarea recursului împotriva sentinței sau a deciziei atacate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția adoptată anterior, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, care au preluat soluția legislativă de principiu, reglementată, la momentul pronunțării deciziei mai sus menționate, de art. 332 alin. 3 din Codul de procedură penală.

În același sens sunt și Decizia nr. 285 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, și Decizia nr. 501 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, a căror soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele de principiu pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 914

din 5 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 164, art. 165 și art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 164, art. 165 și art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 10.962/99/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.962/99/2005, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 164, art. 165 și art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Emil Balaure într-o cauză civilă având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia nu invocă niciun principiu sau nicio prevedere constituțională ori convențională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163, art. 164, art. 165 și art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 10.962/99/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, nefiind motivată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 163, art. 164, art. 165 și art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Critica de neconstituționalitate nu este motivată.

În această situație, excepția este inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale

În temeiul art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, potrivit căruia prin ordin al ministrului afacerilor externe se face cunoscută intrarea în vigoare a tratatelor internaționale încheiate de România cu alte state, care se publică, fără plată, în Monitorul Oficial al României, Partea I,

constatând că părțile au îndeplinit procedurile legale necesare pentru intrarea în vigoare a tratatelor internaționale enumerate mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 3 mai 2011 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Argentina, semnat la București la 22 iunie 2009, pentru modificarea Acordului de Cooperare Economică și Comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Argentina, semnat la Buenos Aires la 27 noiembrie 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 446/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 27 iulie 2010.

Art. 2. — La data de 10 mai 2011 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind participarea României în calitate de membru cu drepturi depline la Grupul de lucru pentru construcții navale din cadrul OCDE, convenit prin schimbul de scrisori semnate la Paris la 6 septembrie 2007, respectiv 6 iulie 2009, ratificat prin Legea nr. 42/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 28 aprilie 2011.

Art. 3. — La data de 19 mai 2011 a intrat în vigoare Protocolul de cooperare dintre Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale din România și Ministerul Muncii și Asigurărilor Sociale din Republica Cipru, semnat la Nicosia la 3 decembrie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 241/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 21 aprilie 2011.

Art. 4. — La data de 31 mai 2011 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan cu privire la cooperarea economică, semnat la Astana la 2 martie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 9 mai 2011.

Art. 5. — La data de 1 iunie 2011 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate schimbate, semnat la București la 31 martie 2010, ratificat prin Legea nr. 272/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 5 ianuarie 2011.

Art. 6. — La data de 16 iunie 2011 a intrat în vigoare Înțelegerea dintre Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN) din România și Institutul Superior pentru Cercetări și Protecția Mediului (ISPRA) din Republica Italiană privind cooperarea în problematica securității nucleare și radiologice, semnată la Viena la 14 septembrie 2009, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 311/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 6 aprilie 2011.

Art. 7. — La data de 16 iunie 2011 a intrat în vigoare Protocolul încheiat prin schimb de note verbale, semnate la Roma la 27 iulie 2010, între România și Republica San Marino

de modificare a Convenției dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la San Marino la 23 mai 2007, ratificat prin Legea nr. 85/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2011.

Art. 8. — La data de 18 iunie 2011 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru privind transporturile rutiere internaționale de persoane și mărfuri, semnat la București la 12 iulie 2010, ratificat prin Legea nr. 55/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 5 mai 2011.

Art. 9. — La data de 23 iunie 2011 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere privind cooperarea în domeniul protecției mediului între Ministerul Mediului și Pădurilor din România și Ministerul de Stat pentru Probleme de Mediu din Republica Arabă Siriană, semnat la București la 10 noiembrie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 146/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 10 martie 2011.

Art. 10. — La data de 20 iulie 2011 a intrat în vigoare Protocolul adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația, semnat la București la 30 aprilie 2010, privind amendamentele la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Zagreb la 8 iunie 1994, ratificat prin Legea nr. 218/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 25 noiembrie 2010.

Art. 11. — La data de 1 august 2011 va intra în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Francaze privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 28 septembrie 2010, ratificat prin Legea nr. 56/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 16 mai 2011.

Art. 12. — La data de 1 septembrie 2011 va intra în vigoare Acordul dintre România și Republica Moldova în domeniul securității sociale, semnat la București la 27 aprilie 2010, ratificat prin Legea nr. 130/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 29 iunie 2011.

Art. 13. — La data de 1 septembrie 2011 va intra în vigoare Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale, adoptată la Lanzarote la 25 octombrie 2007 și semnată de România la Lanzarote la 25 octombrie 2007, ratificată prin Legea nr. 252/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 29 decembrie 2010.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 15 iulie 2011.
Nr. 704.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea Procedurii de punere în aplicare
a titlurilor executorii în baza cărora se solicită înființarea
popririi conturilor autorităților și instituțiilor publice
deschise la nivelul unităților Trezoreriei Statului**

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de punere în aplicare a titlurilor executorii în baza cărora se solicită înființarea popririi conturilor autorităților și instituțiilor publice deschise la nivelul unităților Trezoreriei Statului, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, unitățile lor subordonate și administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 19 iulie 2011.
Nr. 2.336.

ANEXĂ

PROCEDURA**de punere în aplicare a titlurilor executorii în baza cărora se solicită înființarea popririi conturilor autorităților și instituțiilor publice deschise la nivelul unităților Trezoreriei Statului**

Art. 1. — Prezenta procedură reglementează modul de punere în aplicare a prevederilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, de către unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, în calitate de terț poprit.

Art. 2. — (1) Cel târziu în prima zi lucrătoare de la data primirii de la executorul judecătoresc sau de la organul fiscal competent în executarea silită a adresei de înființare a popririi asupra conturilor unei instituții ori autorități publice, însoțită de copia certificată de pe titlul executoriu, unitatea teritorială a Trezoreriei Statului va înștiința în scris instituția sau autoritatea publică cu privire la data primirii adresei de înființare a popririi și suma pentru care se dispune poprirea. La adresa care se transmite instituției sau autorității publice se anexează situația disponibilităților de fonduri/creditelor bugetare deschise și neutilizate, după caz, prevăzută în anexa nr. 1, existente la data primirii adresei de înființare a popririi.

(2) Adresa prin care se înștiințează instituția sau autoritatea publică și documentele anexate vor fi transmise acesteia prin e-mail, fax, înmânate direct unui reprezentant al instituției ori autorității publice sau prin orice altă modalitate care reduce timpul de transmitere, astfel încât acestea să poată fi recepționate de debitor în cadrul aceleiași zile în care adresa a fost emisă.

Art. 3. — (1) Cel târziu în prima zi lucrătoare de la primirea adresei de înștiințare însoțită de situația prevăzută în anexa nr. 1, instituția sau autoritatea publică are obligația de a comunica în scris unității teritoriale a Trezoreriei Statului informații în legătură cu sumele existente în conturi la data primirii adresei de înființare a popririi care se indisponibilizează, completând în acest scop formularul prevăzut în anexa nr. 2, astfel:

a) instituțiile publice finanțate integral de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul Fondului național unic de asigurări de sănătate și bugetele locale vor completa sumele care se indisponibilizează pe capitole de cheltuieli bugetare și pe titluri de cheltuieli bugetare la care există disponibilități de credite bugetare deschise și neutilizate;

b) instituțiile publice și autoritățile publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii, care își gestionează bugetele prin conturi de disponibilități, vor completa sumele care se indisponibilizează pentru toate conturile de disponibilități deschise pe numele acestora la Trezoreria Statului.

(2) Sumele care fac obiectul indisponibilizării vor fi stabilite de instituțiile și autoritățile publice ținând cont de prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și de categoriile de sume care nu sunt supuse executării silită prevăzute la art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, aprobată cu completări prin

Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 452 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

(3) La efectuarea oricăror plăți din sumele care nu fac obiectul indisponibilizării, instituțiile sau autoritățile publice vor înscrie la rubrica „Reprezentând” din ordinele de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) „plată cf. art. 1 alin. (2) din OG nr. 22/2002”.

Art. 4. — (1) În situația în care instituția publică sau autoritatea publică nu transmite situația prevăzută în anexa nr. 2 în termenul stabilit la art. 3 alin. (1), unitatea teritorială a Trezoreriei Statului va proceda la indisponibilizarea sumelor din conturile instituției sau autorității publice până la nivelul sumei totale înscrise în titlul executoriu.

(2) Din sumele indisponibilizate potrivit alin. (1), instituțiile publice și autoritățile publice nu pot dispune plăți decât în cazul în care din situația prevăzută în anexa nr. 2 prezentată unității Trezoreriei Statului rezultă că sumele care pot fi indisponibilizate potrivit legii sunt inferioare celor care au fost indisponibilizate de unitatea Trezoreriei Statului.

(3) Sumele indisponibilizate potrivit alin. (1) peste nivelul sumelor înscrise de instituția publică sau autoritatea publică în situația prevăzută în anexa nr. 2 vor fi repuse de unitățile Trezoreriei Statului în conturile de disponibilități ori de credite bugetare deschise, după caz, din care acestea au fost transferate, înștiințând despre această operațiune executorul judecătoresc sau organul fiscal competent în executarea silită, după caz.

(4) În cazul în care instituția publică sau autoritatea publică nu transmite situația prevăzută în anexa nr. 2 în cadrul perioadei de indisponibilizare de 15 zile calendaristice de la data primirii la Trezoreria Statului a adresei de înființare a poprii, unitatea Trezoreriei Statului va vira în conturile indicate de executorul judecătoresc sau de organul fiscal competent în executarea silită sumele care au fost indisponibilizate potrivit alin. (1).

Art. 5. — (1) În cazul în care sumele indisponibilizate din disponibilitățile sau din creditele bugetare deschise și repartizate existente la data primirii adresei de înființare a poprii, potrivit datelor comunicate de instituțiile publice ori autoritățile publice în situația prevăzută în anexa nr. 2, sunt inferioare sumelor prevăzute în titlul executoriu, unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului vor solicita acestora informații cu privire la fiecare sumă încasată ulterior sau cu privire la fiecare deschidere/repartizare de credite bugetare, după caz, până la îndeplinirea creanței.

(2) Pentru fiecare sumă încasată sau deschidere/repartizare de credite bugetare primită în condițiile alin. (1), unitățile Trezoreriei Statului vor transmite instituțiilor publice sau autorităților publice adresa de înștiințare însoțită de situația prevăzută în anexa nr. 1, în termen de maximum o zi lucrătoare de la primirea sumelor respective în conturile de disponibilități ori de credite bugetare deschise și repartizate, după caz, deschise la Trezoreria Statului.

(3) Cel târziu în prima zi lucrătoare de la primirea situației prevăzute în anexa nr. 1, instituția sau autoritatea publică are obligația de a întocmi și transmite unității Trezoreriei Statului situația prevăzută în anexa nr. 2, prin care se stabilesc sumele care se indisponibilizează.

Art. 6. — De la data primirii adresei de înființare a poprii asupra conturilor unei instituții sau autorități publice la unitatea Trezoreriei Statului și până la data prezentării situației prevăzute în anexa nr. 2, instituțiile publice și autoritățile publice pot dispune plăți numai din disponibilitățile ori creditele bugetare deschise și repartizate care exced sumei totale prevăzute în adresa de înființare a poprii.

Art. 7. — (1) Sumele care se indisponibilizează din conturile de disponibilități comunicate de instituțiile publice sau autoritățile

publice, după caz, se transferă de unitatea teritorială a Trezoreriei Statului în următoarele conturi:

a) 50.09.99 „Disponibil al instituțiilor publice subvenționate din bugetul de stat, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii”, în cazul instituțiilor publice/autorităților publice subvenționate de la bugetul de stat;

b) 50.10.99 „Disponibil al instituțiilor publice subvenționate din bugetul local, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii”, în cazul instituțiilor publice/autorităților publice subvenționate din bugetul local;

c) 50.36.99 „Disponibil al instituțiilor publice subvenționate din bugetul asigurărilor pentru șomaj din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii”, în cazul instituțiilor publice/autorităților publice” subvenționate din bugetul asigurărilor pentru șomaj;

d) 50.25.99 „Disponibil al instituțiilor publice de subordonare centrală finanțate integral din venituri proprii, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii”, în cazul instituțiilor publice/autorităților publice de subordonare centrală finanțate integral din venituri proprii;

e) 50.28.99 „Disponibil al instituțiilor publice de subordonare locală finanțate integral din venituri proprii, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii”, în cazul instituțiilor publice/autorităților publice de subordonare locală finanțate integral din venituri proprii.

(2) Sumele care se indisponibilizează din conturile de credite bugetare deschise se transferă de unitățile Trezoreriei Statului din conturile de credite bugetare deschise la care s-a efectuat indisponibilizarea, în conturi analitice distincte ale conturilor de credite bugetare deschise indisponibilizate, potrivit procedurilor interne ale Trezoreriei Statului.

(3) Transferul sumelor în conturile indicate de organul de executare se efectuează din conturile de disponibilități în care s-a efectuat indisponibilizarea sau din conturile de cheltuieli bugetare corespunzătoare subdiviziunilor bugetare de la care s-a efectuat transferul creditelor bugetare deschise, după caz.

(4) În scopul transferului sumelor în conturile indicate de organul de executare, sumele indisponibilizate în conturile de credite bugetare deschise indisponibilizate vor fi repuse de unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, la data efectuării plății și în limita sumei de plată, în conturile de credite bugetare deschise de la care a fost efectuată indisponibilizarea acestora.

Art. 8. — (1) Dobânda calculată la soldul conturilor 50.25.99 „Disponibil al instituțiilor publice de subordonare centrală finanțate integral din venituri proprii, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii” și 50.28.99 „Disponibil al instituțiilor publice de subordonare locală finanțate integral din venituri proprii, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii” se înregistrează de către unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului în conturile de disponibilități sintetice sau analitice, după caz, din care sumele respective au fost transferate.

(2) În vederea achitării comisioanelor datorate de instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, unitățile Trezoreriei Statului înscriu în „Situația privind comisioanele de plătit pentru luna...”, întocmită potrivit prevederilor legale în vigoare, și comisioanele datorate pentru operațiunile derulate prin intermediul conturilor 50.25.99 „Disponibil al instituțiilor publice de subordonare centrală finanțate integral din venituri proprii, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii” și 50.28.99 „Disponibil al instituțiilor publice de subordonare locală finanțate integral din venituri proprii, din sume indisponibilizate pe bază de titluri executorii”.

Art. 9. — (1) În cazul în care în cadrul perioadei de indisponibilizare de 15 zile prevăzută de lege instituția publică debitoare constată că a inclus în situația prevăzută în anexa nr. 2 transmisă unității Trezoreriei Statului și sume care se încadrează în categoria celor prevăzute la art. 1 alin. (2) din

Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 452 alin. 2 din Codul de procedură civilă, aceasta poate solicita unității Trezoreriei Statului desființarea indisponibilizării sumelor respective, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Sumele pentru care s-a dispus desființarea indisponibilizării în condițiile alin. (1) vor fi repuse de unitățile Trezoreriei Statului în conturile de disponibilități sau de credite bugetare deschise, după caz, și vor fi reconstituite din încasări ulterioare ori din creditele bugetare deschise și repartizate ulterior, după caz, până la îndeplinirea creanței, în condițiile prevederilor art. 5.

(3) Unitățile Trezoreriei Statului au obligația de a înștiința executorul judecătoresc sau organul fiscal competent cu executarea silită, după caz, cu privire la sumele pentru care s-a dispus desființarea indisponibilizării, anexând înștiințării o copie a situației prevăzute în anexa nr. 3 primită în acest scop de la debitor.

Art. 10. — (1) Instituțiile publice și autoritățile publice ale căror conturi au fost indisponibilizate pe bază de titluri executorii

primite de unitățile Trezoreriei Statului anterior intrării în vigoare a prezentului ordin pot solicita în scris unităților Trezoreriei Statului desființarea indisponibilizării pentru categoriile de sume care se încadrează în prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 452 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

(2) Sumele pentru care s-a dispus desființarea indisponibilizării în condițiile alin. (1) vor fi reconstituite din încasări ulterioare sau din creditele bugetare deschise și repartizate ulterior, după caz, până la îndeplinirea creanței, în condițiile prevederilor art. 5.

(3) Unitățile Trezoreriei Statului au obligația de a înștiința executorul judecătoresc/organul fiscal competent cu executarea silită, după caz, cu privire la sumele pentru care s-a dispus desființarea indisponibilizării, anexând înștiințării o copie a situației prevăzute în anexa nr. 3 primită în acest scop de la debitor.

Art. 11. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București/Administrația Finanțelor Publice

Activitatea de trezorerie și contabilitate publică a municipiului București/Trezoreria

Nr. /data

SITUAȚIA

disponibilităților de fonduri/creditelor bugetare deschise și neutilizate existente în conturile

(denumirea instituției publice)

la data de

— lei —

Conturi de disponibilități		Credite bugetare deschise și neutilizate	
Simbol cont	Suma	Simbol cont	Suma

Trezorier-șef/Șef administrație adjunct trezorerie,

.....

*ANEXA Nr. 2
la procedură*

Denumirea instituției publice

Adresa

Nr. /data

SITUAȚIA

sumelor care se indisponibilizează din disponibilitățile/creditele bugetare deschise și neutilizate existente în conturi la data de, comunicate prin situația prevăzută în anexa nr. 1 nr. /data

— lei —

Sume din conturi de disponibilități care se indisponibilizează		Credite bugetare deschise și neutilizate care se indisponibilizează*)	
Simbol cont	Suma	Simbol cont	Suma

*) În cazul bugetelor locale, va fi nominalizată și secțiunea de la care se efectuează indisponibilizarea.

Ordonator de credite,

.....

Denumirea instituției publice

Adresa

Nr. /data

SITUAȚIA
sumelor pentru care se solicită desființarea indisponibilizării

— lei —

Sume din conturi de disponibilități				Credite bugetare deschise și neutilizate*)			
Simbol cont	Suma			Simbol cont	Suma		
	din situația prevăzută în anexa nr. 2 nr. / data.....	pentru care se solicită desființarea indisponibilizării	Suma rămasă indisponibilizată		din situația prevăzută în anexa nr. 2 nr. / data	pentru care se solicită desființarea indisponibilizării	Suma rămasă indisponibilizată
1	2	3	4 = 2-3	5	6	7	8 = 6-7

*) În cazul bugetelor locale, va fi nominalizată și secțiunea de la care se efectuează indisponibilizarea.

Sumele pentru care se solicită desființarea indisponibilizării potrivit prezentei situații se încadrează în prevederile art. alin. din

Ordonator de credite,

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

